

ПЕРЕВАГИ УТРИМАННЯ СПІКСІ (*ASOLENE SPIXI*) У ПРІСНОВОДНОМУ АКВАРІУМІ

Вискушенко Дмитро Андрійович

кандидат біологічних наук,
доцент кафедри зоології, біологічного
моніторингу та охорони природи
Житомирський державний університет імені Івана Франка

Андрійчук Тамара В'ячеславівна

кандидат біологічних наук,
доцент кафедри екології та географії
Житомирський державний університет імені Івана Франка

Лавринович Вероніка Ігорівна

студентка,
Житомирський державний університет імені Івана Франка

Одними із найбільш популярних акваріумних прісноводних молюсків є на сьогоднішній день представники класу *Gastropoda*. Це пов'язано, на наш погляд, у першу чергу з їх невибагливістю до умов утримання та відносною легкістю розведення в умовах акваріуму. Звичайно, є досить багато видів, які широко поширені у природних водоймах, однак не рекомендуються для утримання у полівидовому акваріумі. Для того, щоб молюск ставав популярним саме як акваріумний вид потрібно щоб збіглося досить багато факторів. Гідробіонт повинен бути естетично привабливим та ефектним, мати цікаву поведінку та спосіб життя. Також важливо, щоб акваріумний молюск не надто шкодив акваріумній рослинності та був відносно невибагливим до хімічного складу водного середовища, а також легким у розведенні в умовах акваріуму. Крім того, бажано щоб пропонований до утримання вид виконував роль санітару акваріуму, під'їдаючи надлишки корму, а також трупи риб, перешкоджаючи тим самим накопиченню в акваріумі небезпечних надлишків органіки. До таких видів і відноситься червононогий молюск спіксі *Asolene spixi*. До українських натуралістів цей вид, як відомо, вперше потрапив трохи більше ніж десять років тому з Німеччини, і тому вивчений ще не достатньо.

Спіксі – прісноводний равлик, розповсюджений у південно-східній частині Бразилії, де населяє різноманітні водойми – від річок та озер до каналів. Забарвлення мушлі – жовте з ефектними коричневими смугами. Розмір дорослих особин – 3-4 см. Зазначений молюск хоча й може жити в річках, але швидкої течії не любить.

Ці молюски є досить невибагливими стосовно харчування в умовах акваріума. Вони їдять фактично всі корми, якими ми годували акваріумних риб та креветок, віддаючи перевагу таблеткам для сомів. Також спіксі охоче

споживають будь-які додаткові корми на кшталт ошпареного листя салату, шматочків капусти, моркви, кульбаби тощо. Єдине, що потрібно врахувати, так це те, що подібних кормів потрібно вносити в акваріум досить обмежену кількість, адже, якщо їх буде надлишок, то вони здатні зіпсувати воду в акваріумі.

Також варто зазначити, що спіксі спокійно уживаються з усіма акваріумними рибками, за виключенням тих, які їдять моллюсків. Ми утримували у різний час *Asolene spixi* разом із гуппі, меченосцями, пециліями, неонами, данію реріо, тернеціями, расборами. Ніяких застережень щодо спільного утримання спіксі та інших подібних видів ми не маємо. Однак, коли ми поміщали до акваріуму зі спіксі суматранських барбусів, то помітили, що останні можуть пошкодити досить довгі та красиві вуса зазначених вище тварин. Але така поведінка барбуса суматранського характерна по відношенню до всіх інших риб з видовженими чи вуалевими плавцями, тому й не викликає подиву і їх інтерес до вусів спіксі.

У природі спіксі ведуть нічний спосіб життя. Тою чи іншою мірою це стосується і акваріумних екземплярів. Однак, нами помічено, що *Asolene spixi* в акваріумі можуть бути досить активними і вдень, пересуваючись по акваріуму в пошуках їжі.

Стосовно параметрів водного середовища спіксі є досить витривалими. Обмежуючим чинником, як правило, тут виступають вимоги спільно утримуваних акваріумних риб щодо якості води. Але все ж слід звернути увагу на те, щоб у воді була достатня кількість кальцію. Адже мушля цих тварин досить велика і потребує достатньо багато матеріалу.

Ще однією цікавою особливістю спіксі є розмноження. Вони, як і більш популярні в даний час в акваріумах України ампулярії, роздільностатеві. Однак, якщо самка ампулярії відкладає ікру над урізом води у вечірній час [1], то самка спіксі – у самому акваріумі. Якщо умови для них є сприятливими, то моллюски можуть відкладати сотні ікринок у різних куточках акваріума, швидко збільшуючи власну чисельність. Звичайно, багато рибок можуть поїдати таку ікру. Однак її можна перемістити у окрему ємність з водою вихідного акваріума.

Отже, спіксі *Asolene spixi* є, на наш погляд, невибагливим та легким в утриманні та розведенні видом та може бути рекомендований як для акваріумістів-початківців, так і для досвідчених фахівців.

Список літератури:

1. Федоненко О. В., Шарамок Т. С., Маренков О. М. Основи аквакультури: культивування мікродоростей та безхребетних: навчальний посібник. Дніпропетровськ. 2014. 44 с.